

บทที่ 6

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนติดตามคนหาย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1) ปัญหาภายในองค์กร

(1) ด้านบุคลากร พบว่า

- จำนวนพนักงานสอบสวนมีน้อย แต่มีภาระงานมากทำให้การดำเนินงานด้านการรับแจ้งความคนหายในสถานีตำรวจทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรและพนักงานสอบสวนบางส่วนยังไม่ทราบระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติในการรับแจ้งความคนหาย หรือคิดว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ ยังไม่ได้รับเป็นคดี ทำให้ไม่ดำเนินการตามระเบียบ ส่งผลต่อการขาดฐานข้อมูลคนหายที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการสืบสวนติดตามคดีคนหาย

- การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นผู้รับแจ้งความมองว่า การที่เด็กหายตัวออกจากบ้านไปนั้นเป็นเรื่องเด็กหายธรรมดา และเชื่อว่าเด็กอาจหนีเที่ยวหรืออาจไปพักอยู่ที่บ้านเพื่อน จึงทำเพียงการรับแจ้งความและลงบันทึกประจำวันโดยไม่มีการสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง ไม่มีการเรียกพยานบุคคลมาซักถาม หรือการแนะนำสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ทางครอบครัว และที่สำคัญ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรสืบดำเนินการค้นหาอย่างเร่งด่วน ไม่ควรจะปล่อยเรื่องการค้นหาให้เนิ่นนานออกไป เพราะทุกวินาทีที่คนหายได้หายตัวไปนั้นไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าจะเกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายอะไรกับคนหายบ้าง

- กลไกและกระบวนการเกี่ยวกับการจัดการปัญหาคนหายในประเทศไทยยังไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจน ประการสำคัญการขาดพยานหลักฐานในการสืบสวนจับกุม

(2) ด้านงบประมาณ พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ดำเนินงานด้านคนหายจะต้องใช้งบประมาณส่วนตัวในการสืบสวนติดตาม เนื่องจากสถานีตำรวจบางแห่งไม่มีงบประมาณสำหรับการติดตามสืบสวนคนหาย หรือถ้ามีก็มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะการสืบสวนคนหายเป็นงานที่ไม่มีขอบเขตในการติดตาม ถ้าหากคนหายออกนอกพื้นที่ก็ต้องเพิ่มงบประมาณค่าเดินทางและค่าที่พักมากยิ่งขึ้น แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่ได้จัดสรรงบประมาณตรงส่วนนี้เอาไว้อย่างชัดเจน

(3) ด้านการบริหารจัดการ พบว่า สถานีตำรวจส่วนใหญ่ยังไม่มีสมุดคุมทะเบียนสำหรับคนหายโดยเฉพาะ และเมื่อมีคนมาแจ้งความคนหายแล้วก็ไม่ส่งเรื่องไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่มีข้อมูลในการติดตามคนหายได้

(4) ด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ พบว่า

- ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะคนหายพลัดหลง เป็นระเบียบซึ่งบังคับใช้มานาน ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานจริง และยังพบว่าพนักงานสอบสวนหลายพื้นที่ไม่ทราบข้อเท็จจริงถึงแนวทางปฏิบัติเรื่องคนหายพลัดหลงดังกล่าวนี้
- กรณีคนหายที่ยังไม่เป็นคดีอาญา หรือยังขาดพยานหลักฐานในการดำเนินคดี มักจะเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน เนื่องจากไม่มีหมายจับหรือหมายค้น ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเข้าไปสืบสวนติดตามคนหายได้
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังขาดระบบการจัดเก็บลายพิมพ์นิ้วมือของคนไทยทั่วประเทศ มีเพียงการจัดเก็บเฉพาะคนที่มีประวัติอาชญากรรมเท่านั้น ทำให้เกิดอุปสรรคในการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ตายเทียบกับฐานลายนิ้วมือที่มีอยู่ เนื่องจากฐานข้อมูลไม่ครบถ้วน
- หน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลเบาะแสเกี่ยวกับปัญหาเด็กและเยาวชนที่หายออกจากบ้านของแต่ละหน่วยได้ จึงทำให้การปฏิบัติงานไม่มีการส่งต่อข้อมูลและการดำเนินงานอยู่ในลักษณะต่างหน่วยต่างทำ
- เด็กหายไม่ได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมของตำรวจ และปัญหาเด็กหายยังถูกมองว่าเป็นปัญหาที่ไม่สำคัญ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่ายังหายไปไม่ครบ 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นตัวขัดขวางในการแจ้งความ

2) ปัญหาภายนอกองค์กร

- (1) การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เชื่อมโยง และไม่มีระบบออนไลน์ถึงกัน ถ้าหากมีศูนย์กลางรับแจ้งคนหายที่สามารถเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จะทำให้เกิดความสะดวกในการสืบค้น ตรวจสอบพยานหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับคนหายได้ง่ายขึ้น
- (2) พ่อแม่ ผู้ปกครองบางรายมาแจ้งความคนหายซ้ำเกินไป ทำให้พยานหลักฐานบางส่วนถูกทำลาย เคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลงหรือสูญหายไป
- (3) ขาดข้อมูลของผู้กระทำความผิด รวมถึง การที่ผู้ปกครองไม่ไปถอนแจ้งความ เพราะเมื่อได้เด็กคืนมาย่อมคิดว่าไม่จำเป็นต้องไปแจ้งความ
- (4) เด็กที่หายไปบางส่วนเป็นเด็กที่เร่ร่อน และสร้างปัญหาให้กับสังคมจึงพยายามหลบหนีตำรวจ และไม่คอยให้กับความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นปฏิปักษ์กับตน
- (5) กรณีคนหายที่ยังไม่เป็นคดีอาญา อยู่ในขั้นตอนของการสืบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน หรือหาตัวผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการหายตัว ทำให้ทีมงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนไม่ได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น ธนาคารห้างสรรพสินค้า บริษัทสินเชื่อบริษัทต่างๆ เนื่องจากไม่มีกฎหมายบังคับให้หน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัญหาเหล่านี้นับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในเขตพื้นที่ของตนได้ ดังนั้น เมื่อมีการแจ้งความว่า เด็กถูกลักพาตัวนั้นยอมทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคิดว่าเป็นเรื่องของเด็กหายธรรมดาจนทำให้ละเลยในรายละเอียดหรือข้อเท็จจริงในการหายตัวไปของเด็กคนหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำให้การสืบสวนติดตามคนหายประสบความสำเร็จ

กระบวนการสืบสวนติดตามคนหายจะประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบในขณะเดียวกันควรดำเนินการเชิงรุกในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน รวมทั้งบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนจึงได้นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อของคนร้าย หรือการให้บริการประชาชนกรณีบุคคลในครอบครัวสูญหาย ดังนี้

(1) จัดทำเป็นคู่มือและเผยแพร่ข้อมูลในเว็บไซต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้ทราบถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ ของคนร้ายในการหลอกลวงเหยื่อหรือพฤติการณ์ของขบวนการค้ำมนุษย์

(2) กรณีที่เด็กหรือบุคคลในครอบครัวสูญหาย ควรแจ้งให้ประชาชนทราบว่า จะต้องเตรียมเอกสารหรือหลักฐานใดบ้างในการมาแจ้งความคนหาย

(3) เมื่อมีกรณีเด็กหรือบุคคลในครอบครัวสูญหาย ต้องรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สืบสวนติดตามทันที เพราะการแจ้งหายช้าอาจจะมีผลต่อการสืบสวนติดตามกับผู้เกี่ยวข้องหรือตรวจหาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ

2) สถานีตำรวจที่สามารถแจ้งความคนหายได้ กรณีที่เกี่ยวข้องด้วยความผิดทางอาญา

(1) สถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือท้องที่ที่พบผู้หายครั้งสุดท้าย

(2) สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้หาย

3) กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

(1) สถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือท้องที่ที่พบผู้หายครั้งสุดท้าย

(2) สถานีตำรวจทุกแห่งที่คาดว่าผู้หายจะอยู่ในท้องที่ดังกล่าว

4) กรณีคนหายทั่วไปแจ้งความไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

(1) สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้หาย

(2) สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของครอบครัวผู้หาย

2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดตั้งฝ่ายปฏิบัติการด้านสืบสวนติดตามคนหาย โดยจัดตั้งเป็นศูนย์รับแจ้งเรื่องคนหาย และประสานงานเชื่อมโยงข้อมูลคนหายและข้อมูลของผู้แจ้งโดยตรง โดยฝ่ายปฏิบัติการนี้ควรจัดตั้งขึ้นให้สังกัดอยู่ในศูนย์สืบสวนสอบสวนกองบัญชาการแต่ละภาค ถ้าหากเป็นกรุงเทพมหานครให้สังกัดอยู่ในกองกำกับการสืบสวนสอบสวน 1-9 และศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรี กองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่อทำหน้าที่ให้ครอบคลุมด้านการสืบสวนติดตามคนหายในประเทศ

3) ควรจัดตั้งศูนย์พิสูจน์เอกลักษณ์และส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (NIMC) ให้มีฐานะเป็นกองบังคับการขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติเนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวจะต้องทำหน้าที่หลักในการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลของประเทศโดยมีการทำงานประสานหรือขอความร่วมมือกับหน่วยต่าง ๆ ระดับกองบัญชาการหรือต่างประเทศ ดังนั้น การจัดตั้งให้เป็นกองบังคับการ จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงานและงบประมาณ

4) ควรจัดสรรงบประมาณด้านการสืบสวนติดตามคนหายให้กับสถานีตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะงบประมาณเปรียบเสมือนตัวขับเคลื่อนให้การปฏิบัติงาน ดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว ราบรื่น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือหรือสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินงานอย่างมีศักยภาพและไม่สร้างความลำบากใจให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน

5) ควรเพิ่มอัตรากำลังพลของพนักงานสอบสวนให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ตำรวจมีภาระงานจำนวนมาก ดังนั้น ควรจัดสรรจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีปริมาณพอเหมาะกับปริมาณงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีช่วงเวลาที่เหมาะสมในการฝึกอบรมความรู้เพิ่มเติมในการปฏิบัติงาน

6) ควรจัดการฝึกอบรม (Workshop) ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารด้านคนหายที่มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และเพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพความรู้ ความชำนาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

7) ในการดำเนินการเกี่ยวกับรับแจ้งหรือสืบสวนติดตามคนหายของสถานีตำรวจ ควรมีการเตรียมการแบบเชิงรุกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคคนหายในเขตพื้นที่ดังนี้

(1) ควรมีคู่มือการสืบสวนติดตามคนหาย แจกจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งฝ่ายสืบสวนและพนักงานสอบสวน เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เพื่อทราบขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องในการสืบสวนติดตามคนหาย

(2) ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกและเบาะแสเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับคนหาย

(3) สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรับแจ้งหรือสืบสวนติดตามคนหาย ช่องทางในการแจ้งเบาะแสคนหายของตำรวจ แนวทางการติดตามหาคนหายในเชิงปฏิบัติ และวิธีการเก็บข้อมูล

(4) ควรมีการสร้างเครือข่ายการแจ้งข่าวหรือการประสานงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละพื้นที่ เพื่อผลการสืบสวนติดตามคนหายอย่างรวดเร็ว เพราะถ้าล่าช้า ข้อมูลหลายอย่างจะหายไป ตัวอย่างเช่น ภาพจากกล้องวงจรปิด

8) ควรมีการปรับแก้ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 14 บทที่ 3 อย่าง เป็นทางการ โดยเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมประชุมเพื่อทำให้เกิดระเบียบการปฏิบัติการรับแจ้งคนหายที่เป็นมาตรฐาน ทั้งยังอาจเอื้อ ประโยชน์ในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว

9) ควรประสานงานแจ้งให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ เตรียมความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางและรับบุคคลเหล่านั้นไว้ในระหว่างการสืบค้น ค้นหาหรือติดตามคนหาย

2.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้เขียนได้เสนอข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจ ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติมีดังนี้

1) ข้อเสนอของภาครัฐ

- หน่วยงานที่รับแจ้งหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ จะต้องให้ความสำคัญกับการรับแจ้งคนหายเสมือนหนึ่งเป็นคดีอาญาที่ต้องให้ความสำคัญ ควรมีการประสานงานกับ หน่วยงานปกครอง เช่น อำเภอ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน กรณีคนหายและต้องสงสัยว่าจะไปอยู่ที่ใดควร ประสานงานกับกำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่นั้นๆ จะได้รายละเอียดมาก เพราะกำนันผู้ใหญ่บ้านจะรู้ และตรวจสอบได้ว่ามีคนนอกพื้นที่เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านที่ตนดูแลอยู่

- เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรับแจ้งคนหาย ควรกรอกข้อมูลคนหายตาม แบบฟอร์ม.วท. 12/1-ต. 326 ให้ครบถ้วน โดยข้อมูลสำคัญที่เจ้าหน้าที่จะต้องสอบถาม/รวบรวม ได้แก่ ชื่อ-ชื่อสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ รูปถ่ายปัจจุบัน ตำหนิรูปพรรณ ตำหนิพิเศษ เพื่อน/คนใกล้ชิด หรือสถานที่ที่สงสัยว่าคนหายไป การติดต่อพบเห็นคนหายครั้งสุดท้ายที่ใด เวลาใด

- สถานีตำรวจทุกแห่งจะต้องมีสมุดบันทึกคนหายไว้เฉพาะเรื่องเพราะต้อง จดบันทึกรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับคนหาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว ครอบครัว โรงเรียน สถานที่ทำงาน พฤติกรรมต่างๆ บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะเรื่องคนหายเป็น เรื่องที่ละเอียดอ่อน มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง จึงต้องจดบันทึกไว้โดยละเอียด

- เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งคนหายแล้ว จะต้องส่งเรื่องไปยังกองทะเบียน ประวัตินิติอาชญากร เพื่อให้ออกประกาศสืบหากคนหายและบันทึกข้อมูลเข้าฐานข้อมูล คนหายและ ถ้าคนหายเป็นเด็กและเยาวชนควรแจ้งไปยังกองบังคับการปราบปราม การกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรีด้วยเพื่อช่วยกันสืบหากคนหาย ถ้าสงสัยคนหายจะกลายเป็นศพต้องติดต่อไปยัง

สถาบันนิติเวชวิทยา ศูนย์พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล และกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล

- ตัวผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้ความเข้าใจในการสืบสวนและต้องสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ฐานข้อมูลต้องเป็นปัจจุบัน

- ในการสืบสวนติดตามคนหายควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เช่น สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีขนส่ง หรือจัดรับส่งผู้โดยสารต่างๆ เพื่อเป็นเครือข่ายในการประชาสัมพันธ์การแจ้งข่าวคนหาย หรือการประชาสัมพันธ์ป้องกันไม่ให้คนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัดต้องตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ำมนุษย์

2) ข้อเสนอแนะสำหรับประชาชน

(1) ข้อเสนอแนะก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

- ครอบครัวคนหายต้องตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อเป็นการยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าคนหายได้หายออกจากบ้านไปจริง โดยไม่มีกรณีสงสัยว่าติดธุระหรือไปที่อื่น ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องกลับบ้านผิดเวลา โดยข้อมูลดังกล่าวควรตรวจสอบจากเพื่อนสนิท หรือคนที่คิดว่าจะทราบความเคลื่อนไหวของผู้หายเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะขาดการติดต่อไป

- ควรตรวจสอบทรัพย์สินหรือสิ่งของสำคัญของผู้หาย ว่ามีการนำติดตัวไปด้วยหรือไม่ ตรวจสอบว่ามีการเก็บเสื้อผ้าหรือสิ่งหลักฐานอื่นๆ เช่น จดหมายส่งลาไว้ด้วยหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลและพยานหลักฐานในการยืนยันว่าผู้หายได้หายออกจากบ้านไปจริง

- ควรตั้งสติและลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นก่อนการหายไป และเหตุการณ์ที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการหายไป โดยครอบครัวอาจจะเขียนลำดับเหตุการณ์ลงในกระดาษ เพื่อถ่ายทอดการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน อีกทั้งเมื่อเวลาไปแจ้งความที่สถานีตำรวจยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอ่านได้ทันที เพื่อป้องกันการให้ข้อมูลที่สับสน และ อาจจะตกหล่นไปในประเด็นที่มีความสำคัญ

(2) ขั้นตอนของการแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ เมื่อเตรียม

หลักฐานเอกสารต่าง ๆ พร้อมแล้ว ก็ดำเนินการแจ้งความตามขั้นตอน ดังนี้

- พบพนักงานสอบสวนเพื่อให้สอบถามรายละเอียดและสอบปากคำผู้แจ้งเกี่ยวกับข้อมูลของคนหาย เสมียนประจำวันคดีทำการลงบันทึกประจำวัน

- พนักงานสอบสวนมอบสำเนาบันทึกประจำวันให้แก่ผู้แจ้ง (ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่มอบสำเนาบันทึกประจำวันดังกล่าวให้ ผู้แจ้งความต้องร้องขอ)

- ให้ผู้แจ้งขอชื่อและหมายเลขโทรศัพท์มือถือของพนักงานสอบสวนที่รับแจ้งความไว้ด้วย สำหรับการประสานงานเพื่อสอบถามความคืบหน้าคดีดังกล่าว

(3) ข้อคิดอื่น ๆ ที่ควรรู้ ในการแจ้งความคนหาย คือ สามารถแจ้งความคนหายได้แม้จะยังไม่ถึง 24 ชั่วโมง เนื่องจากส่วนใหญ่มักจะได้ยินว่า ถ้าคนหายไปยังไม่ถึง

24 ชั่วโมงตำรวจจะไม่รับแจ้งความ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วความคิดนี้เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากตามข้อกำหนดในระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีเรื่องคนหายพลัดหลงไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่าต้องหายไปเกินกว่า 24 ชั่วโมง จึงจะสามารถแจ้งความได้ แต่ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจใช้ดุลพินิจในการไม่รับแจ้งความได้ในกรณีที่ไม่สมควรแก่เหตุ เช่น การกลับบ้านคลาดเคลื่อนจากเวลาปกติที่เคยกลับเพียง 2-3 ชั่วโมง ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอเนื่องจากผู้หายอาจจะติดธุระหรือมีเหตุจำเป็นเรื่องอื่นจึงทำให้กลับบ้านช้ากว่าปกติ เป็นต้น

ดังนั้น การแจ้งความคนหาย จึงสามารถแจ้งได้ตลอดเวลาไม่จำเป็นต้องหายไปครบ 24 ชั่วโมงแต่อย่างใด อีกทั้งถ้าเป็นกรณีเร่งด่วน เช่น เด็ก คนชรา หรือผู้ป่วยที่มีอาการทางสมองหายออกไปจากบ้าน สามารถแจ้งความเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทันที

(4) เอกสารที่ต้องเตรียมไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

เอกสารของผู้แจ้งความ ประกอบด้วย

- บัตรประจำตัวประชาชน (หรือ) บัตรประจำตัวข้าราชการ (หรือ)

หนังสือเดินทาง กรณีเป็นคนต่างชาติ

- สำเนาทะเบียนบ้าน

เอกสารเกี่ยวกับคนหาย

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- ภาพถ่ายคนหาย (ควรเป็นภาพที่ถ่ายไว้ล่าสุด, มองเห็นลักษณะ

รูปร่างหน้าตาได้ชัดเจนที่สุด)

- ใบสำคัญทางราชการอื่นๆ (ถ้ามี)